

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

No 2026/24/1295

HET COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak op het beroep van [appellante], [studentnummer], tegen het besluit van de Examencommissie van de School of Business and Economics (hierna: verweerster) om de groepsopdracht voor het vak Integrative Research Project ongeldig te verklaren wegens academisch wangedrag. Verweerster heeft aan appellante het cijfer 0 toegekend en haar de mogelijkheid geboden om de opdracht opnieuw in te leveren met een maximaal te behalen cijfer van een 6,0.

I. Loop van het geding

Appellante heeft, namens haar en haar groepsgenoten, op 24 oktober 2025 bij het College van Beroep voor de Examens (hierna: College) beroep ingesteld tegen het besluit van verweerster, bekend gemaakt op 12 september 2025. Op 27 oktober 2025 heeft het College aan verweerster gevraagd om in overleg met appellante na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk is. Op 7 november 2025 heeft er een gesprek plaatsgevonden tussen appellante en verweerster. Er is geen minnelijke schikking tot stand gekomen. Verweerster heeft op 12 december 2025 een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld op de zitting van het College van 2 februari 2026. Namens appellante waren K. Rudowska, A. Kubis en M. Śliwka aanwezig. Namens verweerster zijn dr. F.A. Heijne (examencommissie lid SBE), J.G. Vleut (secretaris examencommissie SBE) en W. Kwok (ondersteuner secretaris examencommissie SBE) verschenen. Partijen hebben hun standpunten mondeling toegelicht.

II. Feiten

Op grond van de stukken en het verhandelde ter zitting gaat het College uit van de volgende feiten.

Appellante nam in het studiejaar 2024–2025 deel aan het tweedejaars vak Integrative Research Project binnen de bacheloropleiding International Business Administration. Onderdeel van dit vak is een groepsopdracht die 60% van het eindcijfer bepaalt en waarvoor een herkansingsmogelijkheid met een maximumcijfer van een 6,0 geldt.

Als lid van groep 16 heeft appellante de eindopdracht op 27 juni 2025 ingediend. De inzending werd door de examinerator bij verweerster gemeld wegens mogelijke fraude, waarna verweerster een onderzoek heeft ingesteld. Daarbij is vastgesteld dat meerdere bronvermeldingen niet overeenkwamen met bestaande publicaties. Daarnaast bleken inhoudelijke passages in de literatuurreview en de discussieparagraaf te verwijzen naar inzichten en onderzoeksmethoden die niet in de betreffende publicaties voorkwamen. Hierdoor was er volgens verweerster geen betrouwbare beoordeling van de academische prestatie mogelijk.

Bij besluit van 12 september 2025 heeft verweerster de opdracht ongeldig verklaard en het cijfer 0 toegekend met de mogelijkheid tot herkansing met een cijferlimiet van een 6,0. Appellante heeft tegen dit besluit beroep ingesteld waarna verweerster haar motivering in beroep heeft aangevuld.

III. Standpunten van partijen

Standpunt van appellante

Appellante kan zich niet verenigen met het besluit dat voor de herkansing een cijferlimiet van 6,0 geldt. Zij stelt dat haar eerste inzending nooit is beoordeeld en dat daarom geen sprake is van een reguliere herkansing waarvoor een maximumcijfer geldt. De cijferlimiet van 6,0 is volgens de studiehandleiding uitsluitend van toepassing op studenten die na een onvoldoende hun opdracht moeten herschrijven. Appellante heeft echter geen beoordeling of feedback ontvangen. Toepassing van dezelfde cijferlimiet acht zij daarom in strijd met doel en strekking van artikel 22, sub d, van de Regels en Richtlijnen voor examens/tentamens School of Business and Economics 2024-2025 (hierna: R&R).

Verder wijst appellante erop dat verweerster de eerste inzending weliswaar ongeldig heeft verklaard, maar dat zij expliciet heeft overwogen dat er geen sprake was van fraude of academisch wangedrag. Het gaat volgens appellante om twee à drie onjuist verwerkte bronnen op een totaal van circa dertig bronnen. De betreffende bronnen bestaan maar zijn foutief opgenomen doordat per abuis verkeerde links zijn geplakt en een AI-referentietool het format onjuist weergaf. Door miscommunicatie binnen het team is de bronnenlijst niet meer goed nagekeken. Volgens appellante had deze fout echter moeten leiden tot puntenaftrek binnen het beoordelingskader, niet tot een maatregel met het karakter van een sanctie. Nu geen fraude is vastgesteld, ontbreekt er volgens appellante een grondslag voor een cijferlimiet van 6,0.

Daarnaast voert appellante aan dat het besluit waarbij haar eerste inzending ongeldig werd verklaard, pas op 12 september 2025 is medegedeeld terwijl de officiële herkansingsdatum 11 augustus 2025 was. Op advies van de vakcoördinator en werkgroepdocent heeft zij het besluit van verweerster afgewacht. Daardoor kon zij feitelijk niet deelnemen aan de reguliere herkansing. Het alsnog toepassen van de cijferlimiet die enkel voor reguliere herkansingen geldt, acht zij in strijd met de beginselen van procedurele zorgvuldigheid.

Voorts wijst appellante op de aanzienlijke academische gevolgen van de cijferlimiet voor de betrokken studenten, waaronder vertraging van afstuderen en nadelige consequenties voor vervolgstudies en uitwisselingsverplichtingen. Nu verweerster heeft geoordeeld dat er geen sprake was van fraude, acht appellante deze gevolgen onevenredig zwaar.

Verder voert appellante aan dat een universiteit niet alleen academische integriteit moet waarborgen, maar ook proportioneel en zorgvuldig moet handelen met oog voor het welzijn van studenten. Het voortduren van deze situatie zonder passende oplossing heeft geleid tot onnodige en langdurige psychische belasting, terwijl appellante zich steeds coöperatief, transparant en verantwoordelijk heeft opgesteld.

Tot slot stelt appellante dat minder verstreckende alternatieven mogelijk zijn, zoals een herkansing zonder cijferlimiet of een volledige beoordeling van de gecorrigeerde oorspronkelijke opdracht. Daarmee kan volgens haar zowel de academische integriteit als de rechtsgelijkheid worden gewaarborgd. Appellante stelt dat zij, ondanks de onzekerheid over de beoordeling, steeds zorgvuldig en verantwoordelijk heeft gehandeld. Zij heeft het verslag grondig herzien, de literatuurlijst gecorrigeerd en aantoonbaar geïnvesteerd in het behalen van de leerdoelen van het vak. Door toepassing van de cijferlimiet wordt deze inspanning genegeerd.

Op grond van het bovenstaande verzoekt appellante om de cijferlimiet van een 6,0 te laten vervallen en haar werk onder reguliere beoordelingsvoorwaarden te laten beoordelen.

Standpunt van verweerster

Appellante nam deel aan het tweedejaarsvak Integrative Research Project van de bacheloropleiding International Business Administration. In dit vak werken studenten in groepen van zeven aan een schriftelijke

opdracht die 60% van het eindcijfer bepaalt. Voorafgaand aan de definitieve inlevering worden drie conceptversies ter feedback ingediend. Bij een herkansing geldt op grond van de studiehandleiding een cijferlimiet van een 6,0.

Appellante maakte deel uit van groep 16 die de opdracht op 27 juni 2025 heeft ingediend. De inzending werd wegens mogelijke fraude aan verweester voorgelegd.

Na onderzoek, waarbij appellante om een verklaring is gevraagd, is vastgesteld dat meerdere (te weten drie) opgevoerde bronnen niet bestaan. Appellante heeft verklaard dat zij een AI-referentietool heeft gebruikt en de literatuurlijst niet zorgvuldig heeft gecontroleerd. De door appellante naderhand aangeleverde ‘correcte’ bronnen wijken zodanig af van de oorspronkelijke vermeldingen dat dit volgens verweester duidt op AI-hallucinaties. Bij één bron kwamen slechts de eerste twee auteursnamen en het jaartal overeen, bij een tweede uitsluitend het jaartal en bij een derde alleen de eerste twee auteursnamen.

Volgens verweester vormt het opnemen van niet-bestaande bronnen een schending van de academische integriteit waarvoor de groep verantwoordelijk is. Daarbij gaat het niet slechts om onzorgvuldigheden in de literatuurlijst maar om inhoudelijke passages in het verslag die expliciet op deze niet-bestaande bronnen zijn gebaseerd.

Zo wordt in het onderdeel ‘literatuurreview’ verwezen naar een studie van Braganza et al. (2021) waarin volgens het verslag via enquêtes en interviews zou zijn onderzocht hoe werknemers efficiëntie en emotionele reacties op AI ervaren. Deze bevindingen vormen mede de basis voor de hypothesevorming en daarmee voor de conceptuele opzet van het gehele onderzoek. Bij controle is echter gebleken dat de betreffende studie geen interviews bevat en dat kernbegrippen zoals “perceived efficiency”, “emotional responses”, “empowered” en “overwhelmed” daarin niet voorkomen. De gepresenteerde inzichten zijn derhalve niet herleidbaar tot bestaande wetenschappelijke literatuur.

Vergelijkbare inconsistenties zijn aangetroffen in de discussieparagraaf. Daar wordt onder meer naar Braganza (2021) en Kim (2021) verwezen ter onderbouwing van stellingen over AI-workshops, geavanceerde promptingstrategieën en “AI workforce results” terwijl deze onderwerpen evenmin in bestaande publicaties zijn terug te vinden.

Verweester heeft op basis van de ingeleverde opdracht, de melding, de verklaring van appellante en de studiehandleiding geconcludeerd dat de onjuiste en inconsistente bronvermeldingen een deugdelijke beoordeling van de opdracht onmogelijk maken. De opdracht is daarom op grond van artikel 22 van de R&R ongeldig verklaard en met het cijfer 0 beoordeeld. Tegelijkertijd heeft verweester, met het oog op proportionaliteit, een beperkte sanctie opgelegd door appellante de gelegenheid te bieden de opdracht te herschrijven en op 7 november 2025 opnieuw in te leveren.

Verweester acht het niet ongebruikelijk dat appellante niet kon deelnemen aan de reguliere herkansing. Immers, het fraudeonderzoek liep nog en de reguliere planning van het vak biedt geen ruimte voor een dergelijk onderzoek. Na afronding van het onderzoek is een nieuwe inleverdatum vastgesteld op 7 november 2025.

Verweester betwist dat er sprake is van een eerste kans. Appellante heeft de oorspronkelijke opdracht ingediend en deze is beoordeeld met een 0 wegens academisch wangedrag. De inzending van 7 november 2025 kwalificeert daarom als een herkansing in de zin van de studiehandleiding (“rewrite assignment”) waarop de cijferlimiet van een 6,0 van toepassing is.

Tot slot wijst verweester erop dat de studiehandleiding expliciet waarschuwt voor plagiaat en onjuiste of onvolledige bronvermeldingen die het traceren van bronnen belemmeren. Dergelijke gedragingen worden als fraude aangemerkt. Verweester blijft bij haar standpunt en acht de door haar opgelegde sanctie gerechtvaardigd.

IV. Overwegingen van het College

Het beroep van appellante is tijdig ingesteld en voldoet ook aan de andere wettelijke eisen. Het beroep is derhalve ontvankelijk.

Het is ingevolge artikel 7.12b van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) aan verweerster om onderzoek te doen naar aanleiding van een melding van een vermoeden van fraude bij toetsing. Ingevolge artikel 7.12b, derde lid, van de WHW heeft verweerster daartoe een regeling vastgesteld, te weten de eerder besproken R&R.

In artikel 22, sub a, van de R&R is bepaald dat onder de term ‘academisch wangedrag’ wordt verstaan de handelingen die een student verricht of nalaat te verrichten, waardoor het geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt om zijn of haar kennis, begrip en/of vaardigheden of die van een andere student naar behoren te beoordelen. Het College kwalificeert deze bepaling uit de R&R als een uitwerking van fraude in de zin van artikel 7.12b, tweede lid, van de WHW. Artikel 14.2 van de studiehandleiding bepaalt dat incorrect of incompleet refereren waardoor een bron niet kan worden getraceerd, als plagiaat wordt aangemerkt.

Het is bij het opleggen van een sanctie wegens fraude aan verweerster om te onderbouwen dat appellante de regels heeft overtreden. De bewijslast rust bij een dergelijk belastend besluit op verweerster, waarbij buiten redelijke twijfel vast moet komen te staan dat de student heeft gefraudeerd.

Het College oordeelt, op basis van het overgelegde dossier en de verklaringen van partijen in beroep, dat voldoende is aangetoond dat er sprake is van fraude zoals beschreven in artikel 22 van de R&R. Vaststaat dat de eerste inzending meerdere onjuiste bronvermeldingen bevatte. In het aanvullende stuk van 6 februari 2026 heeft verweerster – op verzoek van het College – inzichtelijk gemaakt waarom deze onregelmatigheden onder artikel 22 van de R&R vallen. Daarbij zijn de drie betwiste bronnen uit de eerste inzending vergeleken met de bronnen in de gecorrigeerde versie. Het College constateert dat de oorspronkelijke en gecorrigeerde vermeldingen slechts in zeer beperkte mate overeenkomen: bij één bron kwamen uitsluitend de eerste twee auteurs en het jaartal overeen, bij een tweede enkel het jaartal en bij een derde alleen de eerste twee auteursnamen. De verschillen zijn van dien aard dat de oorspronkelijke bronnen op basis van de eerste inzending niet traceerbaar waren. Daarmee is sprake van strijd met artikel 14.2 van de studiehandleiding.

Daarnaast heeft verweerster voldoende gemotiveerd dat inhoudelijke passages in de literatuurreview en de discussieparagraaf zijn gebaseerd op inzichten die niet herleidbaar zijn tot de genoemde publicaties. Kernbegrippen ontbreken in de genoemde publicaties en ook de beschreven onderzoeksmethoden komen niet overeen met de werkelijke onderzoeken. Hierdoor is, naar het oordeel van het College, een betrouwbare beoordeling van de academische prestatie onmogelijk.

Het College concludeert dan ook dat buiten redelijke twijfel is komen vast te staan dat sprake is van fraude in de zin van artikel 22 van de R&R.

Indien fraude is vastgesteld, is verweerster op grond van artikel 7.12b, tweede lid, WHW jo. artikel 22, sub d, onder 3, van de R&R bevoegd om een sanctie op te leggen. Deze sanctie dient proportioneel te zijn. Het College acht de opgelegde maatregel, namelijk de ongeldigverklaring van de eerste inzending met de mogelijkheid tot herkansing, proportioneel. Dat bij een herkansing in dit vak een cijferlimiet van een 6,0 geldt, is op zichzelf niet disproportioneel.

Het College overweegt dat het primaire besluit van 12 september 2025 summier is en in belangrijke mate op andere gronden berust dan waarvan sprake is in de toelichting van verweerster in de beroepsfase. Daarmee schiet de oorspronkelijke motivering van het sanctiebesluit tekort. Dit gebrek is naar het oordeel van het College echter in de beroepsfase hersteld door het aanvullende, inhoudelijk onderbouwde document van 6 februari 2026. In dat document heeft verweerster de gronden van haar sanctiebesluit alsnog uitgebreid en inzichtelijk toegelicht.

Gelet op hetgeen hiervoor is overwogen, komt het College tot de conclusie dat het beroep van appellante niet slaagt. Dit leidt tot de volgende beslissing.

V. Uitspraak

Het College verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan te Amsterdam, op 12 maart 2026, door mr. dr. A.J.G.M. van Montfort, voorzitter, dr. A.J.M. Ligtenberg en R.A. Brouwer, leden, in aanwezigheid van mr. M. Lukić, secretaris.

mr. dr. A.J.G.M. van Montfort,
voorzitter

mr. M. Lukić,
secretaris

Tegen een uitspraak van het College van Beroep voor de Examens kan, onder vermelding van een deugdelijke motivering, door betrokkene beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is zes weken. Er kan gebruik worden gemaakt van een webformulier voor Veilig Mailen. Er is griffierecht verschuldigd. Zie www.raadvanstate.nl/studentzaken.